

Nationaløkonomisk Forening

afholdt Onsdagen d. 2. Oktober 1878 sin aarlige **Generalforsamling**. Bureauchef M. Gad afgav Beretning og meddelte Regnskabet. Dette udviser af Indtægter 676 Kr. i Medlemskontingenter og 53 Kr. 41 Ø. i Renter. Udgifterne beløbe sig til 364 Kr. — Den afgaaende Bestyrelse (Etatsraad, Nationalbankdirektør Levy, Bestyrelsens Formand, Bureauchef Marius Gad, Professor V. Falbe Hansen, Statsrevisor Levy og Professor Will. Scharling) gjenvalgtes ved Akklamation.

Efter Generalforsamlingen indledede Professor **Scharling** en Diskussion om

Kapitalopsamlingen i Danmark i de sidste otte Aar.

Indledningsforedraget gjengav Hovedindholdet af den foran S. 114 fl. meddelte Artikel.

Til Professor Scharlings Foredrag knyttede der sig en Diskussion, som aabnedes af Bankkasserer Bing.

Bankkasserer **Bing** troede ikke, at det Lys, Indlederen havde kastet over Bevægelsen i Sparekasserne og Bankerne var ganske korrekt. Netop i daarlige Tider vilde Indskudene i Sparekasserne tage til; og det at Midlerne i Sparekasserne var taget til, tydede paa Uvirksomhed eller mindre Produktion. — Heller ikke i Diskontoens lave Højde fandt han noget Vidnesbyrd for, at Tiderne vare blevne bedre. Overhovedet kunde han ikke indrømme, at de af Indlederen anførte Tal vidnede saa stærkt om en Forbedring.

Scharling fremhævede, at det tidligere saa stærke Begjær efter Penge tildels havde været, om man saa turde sige, illegitimt; den nuværende ringere Efterspørgsel efter Penge kunde

for saa vidt tyde paa en større Sundhed i de økonomiske Forhold, men vel ikke paa større Virksomhed.

Bing fastholdt, at Opsparingerne ikke havde saa meget at sige, naar de ikke vare virkelige Opsparinger, men kun skrev sig derfra, at Folk holdt sig tilbage fra Produktionen.

Etatsraad, Nationalbankdirektør **Levy** var i det Hele og Store enig med Indlederen, men maatte dog fremhæve, at Tallene maatte benyttes med en høj Grad af Kritik, hvad ogsaa Indlederen havde erkjendt. De samme Summer gik ofte flere Gange igjen. Sparekasserne benyttede i høj Grad Bankerne til dér at indsætte deres kontante Beholdninger, og de private Banker¹, der maatte have store disponible Beholdninger, benyttede aller Nationalbanken. Dette maatte man tage i Betragtning, naar man vilde undgaa at tælle de samme Summer flere Gange. Ogsaa offentlige Institutioner, hvis egenlige Virksomhed ikke stod i umiddelbar Forbindelse med Kapitalopsamlingen, kunde føle sig opfordrede til under særlige og mislige Forhold at holde større disponible Beholdninger i Bankerne. — Taleren troede ikke, at der i og for sig havde fundet nogen Kapitalopsamling Sted, og dog kunde der være en Forbedring af Forholdene. Der var saaledes sikkert indtraadt, gjennemgaaende i alle Samfundsklasser, en ikke saa ringe Sparsommelighedssans, hvad ogsaa tildels viste sig i Toldintradernes Nedgang. Mange havde følt sig opfordrede til at skille sig ved deres fremmede Papirer, medens endel danske Papirer, navnlig Telegrafaktier, vare gaaede til Udlandet. Ogsaa kunde man anføre Besparelsen ved formindsket Indførsel af Kraftfoder, en Besparelse der for det sidste Aars Vedkommende kunde anslaaes til 10 Mill. Kr. I det flede var man nok berettiget til at betragte Forholdene som sundere og bedre.

Scharling bemærkede til de to foregaaende Talere, at han, som det vilde ses af den noget udførligere Artikel, hvis Hovedindhold han havde refereret, særlig havde fremhævet Betydningen af, at der i et Land findes disponibel Kapital, og at de af ham meddelte Tal navnlig havde til Hensigt at belyse Forandringerne i dennes Omfang. — At flere af de i Bankregnskaberne opførte Summer i Virkeligheden forekom to Gange,

havde han ikke været blind for; men da han ikke lagde særlig Vægt paa den absolute Størrelse af Kapitalopsamlingen i 1871—74, men kun brugte den til Sammenligning med den følgende Tid, hvor jo væsentlig de samme Forhold kom frem, havde denne Tallenes ringere Paalidelighed formentlig mindre at betyde.

Redaktionssekretær **Nathansen** ytrede, at de senere Aars Stilstand i de økonomiske Forhold skyldtes den manglende Tillid, som i den senere Tid havde været karakteristisk for Pengemarkedet. Han fremhævede, at store Kapitaler i den senere Tid vare blevne anbragte i Kreditforeningsobligationer, hvilket maatte lages i Betragtning ved Spørgsmaalet om Kapitalopsamlingens Størrelse.

Bing bestred, at Penge, der ellers vilde være blevne anbragte i Sparekasserne, vare anvendte til Kreditforeningsobligationer. Paa dette Omraade betød Stabilitet Tilbagegang; ingen Forøgelse var her det Samme som Formindskelse. Forøvrigt vilde han ikke benægte, at der ved de større disponible Beholdninger var fremkaldt en sundere Tilstand.

Levy fremhævede som endnu et heldigt Moment, at der her i Landet nu gennemgaaende laa langt mindre Varelagre end tidligere. Vor Handelsstand var i det Hele vel tilbøjelig til at holde for store Lagre.

Scharling henviste med Hensyn til Kreditforeningerne til de i Afhandlingen derom meddelte Oplysninger.

Bureauchef **Gad** udtalte, at Provins-Sparekassernes Midler sikkert vare gaaede noget ned i 1877.

Til Medlem af Foreningen optoges

Hr. cand. jur. **Oskar Damkjær**.
